

Hasta Çocuk (Peyami Safa'nın “Dokuzuncu Hariciye Koğuşu” Romanı) **İnatçı**

Karakter Küçük yaşlarından itibaren hastalığı ile boğuşan Çocuk, yaşlarına göre daha dayanıklı, olgun ve donanımlı bir karakter olmuştur. Zaman zaman kıskanç tavırlar göstermektedir. Özellikle, duygusal ilişki içerisinde olduğu Nüzhet'e karşı kuruntulu yaklaşımları olur. Hasta Çocuk erken yaşlarından beri geçirdiği sıkıntıların etkisiyle hayalperest bir kişiliktir, doktorlar ve hastaneler olmadan mutlu olmanın düşünceleri içerisinde, fakat inatçı, söz dinlemez karakteri yüzünden, doktorların kendisine verdikleri ikazları umursamaz ve durumunu vahim hale getirir.

Aktiviteler Hasta Çocuk, Paşa'nın konağındaiken, Paşa'ya romanlar okumayı sever. Ayrıca, Paşa ile uzun uzun sohbet ederler. Nüzhet ile havuzbaşında oturmaktan, buluşmaktan memnun olur. Zaman zaman, Paşa'nın bağ evine gider, orada bahçevanı gözlemler, kendini faydalı hissetmek arzusu ile toparağa kükürt serper.

ÖRNEK ANILAR

Hayalperest Hayatının çoğunu fakir evinde ve hastahanelerde geçiren Hasta Çocuk, hayalperest bir karakter haline gelmişti. Geleceğe dönük hayallerini kurarken mutlu olurdu. “ Zaten hastahanelerden eve gelinceye kadar içimde bir deniz, bir vapur, bir şimendifer yolu, etrafında beyaz köşkler dizili bir yol hayali vardı; bu açık, berrak bir hayal değildi, birçok karışık tasavvurlarım arasında, çabucak çevrilen bir defterin yapraklarında görülen resimler gibi, görünmesiyle kaybolması bir oluyordu: Deniz, vapur, uzun ve çıplak bir yol, bir toz dumanı, köşkler, çayırlar, bahçeler... Fakat bu hayalin içinde ne fakülte, ne doktor vardı.”

Kıskanç Hayatı boyunca sağlıklı olamayan, hareketlerinde güçlük çeken Hasta Çocuk, sağlıklı, kuvvetle iş yapabilen insanlara karşı kıskançlık duygusu hissederdi. “Onu o kadar kıskanıyorum ki saadetinin içine daha fazla giremiyorum, kendime dönüyorum, fakat içimde ne kargaşalık! Bana tabi olmayan binlerce hayaller ve hatıralar, şiddetli bir anaför içinde savruluyorlar.”

Kuruntulu Nüzhet'in kaçamak halleri, yalancı yapısı, Hasta Çocuk'u kuruntulu bir kişilik haline getirmişti. Ne kadar Nüzhet'e doğruyu söyletmeye çalışsa da, Nüzhet yanaşmaz, O'na zaten kuruntulu bir insan olduğunu bildiğinden ithamlarda bulunurdu. “Hayır! Bak sen ne vesveseli adamsın! Düşün, düşün de kendin anla! Senden gizli hiçbir şey konuşmuyorduk. Annem soyunuyordu, sen odaya girince o da aynalı dolabın kapısı içine saklandı. Ben sana işaret ettim, görmedin. Şimdi anladın mı? Bu vesveseleri bırak! Se çok kuruntulu insansın!”

Donanımlı Hasta çocuk, yaşadığı mücadelelerden akranlarına göre daha donanımlı ve olgun olduğunun farkındaydı. “ Ben, o zamanın fikirleriyle bu iki adamdan fazla donanımlı olduğumu anlamamın nefse itimadiyle, kuvvetli müdafaa ediyordum.”

İnatçı/ Söz Dinlemez Hasta Çocuk, oldukça inatçı bir karakterdi. Hastalığını kötüleştiren kendisinin inatçı tutumuydu. Doktorlarda, olayın farkında ve O'na kızgındı. “Geçen gün böyle değildin. Sözümü dinlemedin, bak ne oldu! Başımıza büyük işler açıyordun! Ben sana bu ayağı yere basma, dedim, sen inadına koşulara girmiş gibi harap etmişsin. Şimdi dizin değil, bütün bacağın tehlikede.” Bu durum ve sözler bile O'nun temkinli hareket etmesini sağlamadı, bir zaman sonra doktorlar gene Hasta Çocuk'un inadından kızgındı. “ Bu sefer gelir O! Benim ihtarlarımın kulak asmaz ama bu sefer tababet değil, tabiat onu doğrudan doğruya tehdit ediyor. Hasta bu dili daha iyi anlar. Bir ay evvel sözümü dinleseydi başına bu felaket gelmeyecekti.”

Metanetli / Dayanımlı Hastalığındaki operasyonlara, pansumanlara ve acılara alışan Hasta Çocuk, acılara metanetli yapısıyla doktorların alışkın olmadığı bir hastaydı. “ Sen izci misin? Bu metaneti nereden öğrendin! Bak, bacağın iyi olsun futbol oynayacaksınız! Fakat oynamasan daha iyi. Hastalık tamamıyla geçse bile o bacağı yorma!”